

Reformáció 500

Ég és föld – Borsos Miklós és a Biblia

Rómer Flóris Művészeti és Történelmi Múzeum –
Esterházy-palota, Győr
2017. április 23. – június 11.

Győrben, az Esterházy-palotában folytatódik a KOGART és a Debreceni Református Hittudományi Egyetem tavaly novemberben elindított, a reformáció 500. évfordulója alkalmából rendezett négyállomásos sorozata. A mostani tárlat *Borsos Miklós* azon munkáit vonultatja fel, amelyeket a Biblia ihletett, és amelyek segítségével az élet sorsfordító kérdéseivel szembesülünk.

BORSOS MIKLÓS: Zsoltároskönyv, 1983,
tus, diópác, papír, 16,5x26,5 cm

Borsos életműve egy jelentős részének meghatározó forrása a Szentírás, megjelenített témáinak nagy részét az Ó- és Újszövetségből merítette. Nem hozott létre belőlük különálló sorozatot, az idesorolható darabok lazán kapcsolódnak egymáshoz, illetve szemléletükben és motívumaikban sem válnak el mindig élesen a többi, antik, zenei és természeti ihletésű kompozíciójától.

Együttérző tájkép

Kristóf Krisztián kiállítása

Trafó Galéria,
2017. május 19. – június 18.

Kristóf Krisztián a Kaszás Tamással 2003-ban alapított The Randomroutines tagjaként vált ismertté, mivel a rendkívül sokrétű alkotópáros Európa-szerte állított már ki az elmúlt több mint egy évtizedben. Kristóf Krisztiánnak mégis az első nagyobb léptékű

KRISTÓF KRISZTIÁN: Együttérző tájkép, 2016

önálló kiállítása kerül most megrendezésre a Trafó Galériában. A kiállítás kevert műfajú művekre alapoz, melyek között találhatunk objektet, installációkat és több nézőpontú videoműveket is.

Kristóf Krisztián alapvetően figurális alapú művészete szemléltető ábrákból vezethető le, mégsem az alakok fontosak a számára, hanem a sejtelmes, néhol absztrakt szituációk és történetek, amelyek értelmezése során a nézőkben kialakuló pszichológiai játszmák foglalkoztatják leginkább. Kristóf munkamódszerére rendkívül jellemző, hogy praxisára egybefüggő folyamatként tekint. Ebben a folyamatban korábbi művei vagy azok melléktermékei gyakran szolgálnak új művek kiindulópontjaként, valamiféle jóslatként vagy tervrajzként építve azokra. Trafós kiállításához is egy korábbi művét használta tervrajzként.

Fény|kép|emlék|mű

Fotográfiai jelenségek új kontextusban

FUGA, 2017. május 17. – június 12.

„Mi, a fényképek univerzumának lakói hozzászoktunk a fényképekhez: mindennapossá váltak számunkra. A legtöbb fotót már észre se vesszük, mert elfedi a megszokás, úgy, ahogy a környezetünkben minden megszokott fölött átsiklunk, és csak azt érzékeljük, ami megváltozik benne. A változás informatív, a megszokott redundáns” – írja Flusser.

BALOGH VIKTÓRIA: Highlight, pauszpapír, 10x15 cm

A FUGA kiállítása a fény, a kép, az emlék és a mű fogalmait járja körül. Mint egy nagy puzzle-t szedjük szét és illesztjük össze újra és újra a darabkáit, elemezzük részeit és egészeit.

S bár érdekesek ennek a folyamatnak a köztes és végpontjai, a processzus még inkább.

Kísérleteken és modelleken keresztül helyeznek új kontextusba az alapvető fotográfiai jelenségeket a kiállító művészek: *Balogh Viktória, Dobokay Máté, Fehér Vera, Nagy Tibor.*

A gödölye meséje Homage El Lisszickijnek

2B Galéria,
2017. április 18. – május 29.

A Pészah ünnepét köszöntő Szeder-est lezárásaként a résztvevők egy régi verses mesét énekelnek el a gyerekek szórakoztatására. A lánemesében a kecskegödőt megeszi a macska, a macskát megeszi a kutya, a kutyát agyonveri a bot, a botot elégeti a tűz, a tüzet eloltja a víz, a vizet megissza a bika, a bikát levágja a mészáros,

BÖRÖCZ ANDRÁS: Pászka III., Malevics fésűje, 2017, kollázs, vízfestmény, perforált falap, 20x20 cm

a mészarost levágja a Halál Angyala, míg végül a Teremtő megöli a Halál Angyalát. A parabola-ként értelmezhető történet-sorozatot a vityebszki Művészeti Főiskolán tanító El Lisszickij 1919-ben dolgozta fel, a korai avantgárd stílusában.

A 2B galéria az idei Pészah-ünnep alkalmából nyolc művészt kért fel arra, hogy saját alkotásaikkal tisztelegjenek El Lisszickij képsorozata előtt. A kiállítók: *Böröcz András, Rácmolnár Sándor, Roskó Gábor, Szabó Eszter – Illuszky Tamás, Szemző Zsófia, Tillmann Hanna, Wechter Ákos.*

Napváros Kondor Attila festményinstallációja és -animációja

Resident Art Budapest,
2017. május 18. – június 24.

A hagyományos festészet kereteit feszegetik a *Kondor Attila Napváros* című kiállításán látható festményinstallációk. A művész nemcsak azzal lep meg, hogy az ábrázolt forma kontúrjai mentén körbevágyva a hordozót, a festményt térbeli forma-

fotó: Kondor Attila

KONDOR ATTILA:
Szabadságtapasztalat IV, 2013, formázott fatábla, olaj, 140x85 cm;
A tér születése, 2013, II. formázott fatábla, olaj, 140x64 cm

ként értelmezi, hanem két különálló festmény összekomponálásával végeredményben új művet hoz létre. Kondor művészetében régóta nagy szerepet játszik a késő antikvitás, a reneszánsz építészet és kertművészet formakincse, a tökéletes arányok használata, valamint mindezek a mai néző számára is érvényes feldolgozására és újraértelmezésére tett kísérletek.

Kondor Attila három éve kezdett foglalkozni festményanimációkkal. A *Figyelem útjai* című projekt legújabb állomása a *Napváros* című kiállítás, mely az A38 Hajó kiállítótere, a Kiscelli Múzeum templomtere, majd a B32 Galéria után a Resident Art Budapest lakásgalériában látható. A festmények és festményanimációk egymást kiegészítve vezetnek a látogatót a megfigyelő szemlélődés állapotába.

A táj konfigurációja Bernát András kiállítása

Paksi Képtár,
2017. április 29. – június 25.

Bernát András a magyarországi újfestészet egyik fontos alakja. Indulásakor, a 80-as években kevés motívumból felépülő sötét tónusú képeket festett, amit a 90-es években lüktetően absztrakt felületek váltottak fel, mely stílus mára a művész védjegyévé vált. Uralkodó motívuma, a csavart, örvénylő forma, erős dinamizmussal és egyúttal lüktető mozgással telíti festményeit.

BERNÁT ANDRÁS: Tér tanulmány No. 1., 2010, olaj, vászon, 50x60 cm

Bernát hosszú éjszakákba nyúlóan festi képeit, melyek csak első pillantásra homogén felületek. A kibontakozó formák dinamikusan változnak a rájuk vetülő fényben, és a festékbe kevert alumíniumpor különös egyvelegének hatására újabb és újabb struktúrákat bontanak ki. Bernát nemzedéke egyik legkiválóbb művésze, akinek pályája – meglepő módon, s alterálva kortársaiéval – egyenes vonalú, töretlen. Ugyanakkor a szó minden értelmében természetesen érintkezik az elmúlt huszonöt év hazai és nemzetközi tendenciáinak eredményeivel, így e pálya képeinek monografikus megfogalmazása lehetőséget ad a korszak magyarországi és egyetemes festészeti tendenciáinak megfogalmazására is.